

ภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำ
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส

Public Service Leadership of Local
Administrative Leaders in Sukhirin District, Narathiwat Province

นายวิชานันท์ คาโส

Mr. Watchanan Khaso

ที่ว่าการอำเภอสุคีริน หมู่ 49 ตำบลสุคีริน จังหวัดนราธิวาส รหัสไปรษณีย์ 96190

Email. ohkaso@hotmail.com

ดร.ฤาชฎา เทพยากุล

Dr. Ruechuta Tepyakul

อาจารย์ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Email. jane8461@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของพื้นที่ในอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส และเปรียบเทียบภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่ อำเภอสุคีริน จำนวน 394 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และนำเสนอในรูปแบบของการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ผลวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และด้านการนำองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการนำองค์กรมีเฉลี่ยที่สูงกว่าด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อด้านการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านคุณภาพชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น รองลงมาคือ ด้านการลงทุนทรัพยากรและศิลปวัฒนธรรม และด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ศาสนา ที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ สถานภาพสมรส รายได้ และ ภูมิภาคต่าง ๆ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Abstract

The present study sought to 1) identify the extent to which local administrative leaders in Sukhirin District, Narathiwat Province of Thailand, were believed to display the qualities of public service leadership; and 2) explore the differences in the views of local residents with different demographic variables regarding the leaders' qualities of public service leadership. Proportional stratified sampling technique was employed in the administration of a questionnaire to 394 local residents in Sukhirin District. Data gathered were analyzed using descriptive statistics and presented in frequencies and percentages.

It was found that 1), considering specific aspects of the leaders' qualities of public service leadership in general, 'Social Responsibility' and 'Organizational Leadership' were perceived to be displayed at a high level, with the latter's mean scores being higher than the former's; 2) in general, the leaders were perceived to have provided local public services at a high level, with the aspects of 'Infrastructure' and 'Quality of Life' both obtaining the highest mean scores, followed by the aspects of 'Investment, Resources, and Arts and Culture' and 'Social and Community Organization and Peace and Security'; and 3) there were statistically significant differences in the residents' perceptions of the leaders' qualities of public service leadership based on their age, occupation, education, and religion ($p < .05$), whereas no statistically significant differences were found in the residents' perceptions of the leaders' qualities of public service leadership despite their differences in gender, marital status, income, and domicile ($p > .05$).

คำสำคัญ

ภาวะผู้นำ การบริการสาธารณะ ผู้นำองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

Leadership Public Service Leaders of Local Administrative

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือหน่วยงานปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามหลักการกระจายอำนาจที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีหน้าที่สำคัญคือการดำเนินกิจกรรมหรือให้บริการสาธารณะ โดยมีภารกิจหลัก 4 ด้าน คือ (1) ด้านการจัดการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน (2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต (3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบ (4) ด้านการลงทุน ทรัพยากร

สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้ก็เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน เกิดความสะดวก รวดเร็ว จึงเป็นผลให้การปกครองท้องถิ่น มีบทบาทและความสำคัญเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามจากการดำเนินงานด้านการบริการสาธารณะที่ผ่านมายังประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมายที่ทำให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักการของการจัดบริการสาธารณะ โดยปัญหาของการจัดบริการสาธารณะที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1. ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ในเชิงอำนาจการบริหารจัดการกิจการสาธารณะที่ยังไม่ได้รับอิสระที่แท้จริงในการตัดสินใจดำเนินนโยบายสาธารณะภายในท้องถิ่น 2. ปัญหาการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน รวมทั้งไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

สำหรับอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลตำบล 1 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 5 แห่ง ประชากรส่วนใหญ่ของอำเภอสุคีริน นับถือศาสนาอิสลาม ประมาณร้อยละ 60.38 รองลงมาคือ ศาสนาพุทธ ร้อยละ 39.60 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.02 ประชากรตามสถิติทะเบียนราษฎร เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2529 จำนวนทั้งสิ้น 25,980 คน มีประเพณี และวัฒนธรรมหลากหลายเช่น วัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยมุสลิม ได้แก่ ประเพณีถือศีลอด ประเพณีฮารีรายอ ประเพณี มาแกปูโล๊ะ งานเมาลิด การกวนอาซุรอ วัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพุทธ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีบวช ประเพณีสารทเดือนสิบ เนื่องจากประชาชนโดยส่วนใหญ่ย้ายมาจากต่างภูมิภาคต่างถิ่น ทั้งภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศมาเลเซีย รวมทั้งภาคใต้ อาชีพหลัก ได้แก่ การเกษตร และปศุสัตว์ ซึ่งเหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศอันอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ จากความหลากหลายทางภูมิภานา วิถี ชีวิต ความเชื่อ ศาสนา และประเพณีปฏิบัติที่มีความแตกต่างกัน เนื่องมาจากกระบวนการคิดและ สัญลักษณ์ที่เกิดจากการสร้างของวัฒนธรรม ปัจจัยทางศาสนา เชื้อชาติ อายุ เพศ ระดับรายได้ และการศึกษา ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้บุคคลมีความคิดความเชื่อ ความรู้สึก และการกระทำในลักษณะที่แตกต่างกัน อีกทั้งประเด็นสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน โดยสรุปจากแผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส ได้แก่ (1) การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน แหล่งน้ำ ระบบสาธารณสุขเป็นต้น ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุข (3) ปัญหาการว่างงานและความยากจน (4) ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และการบริหารจัดการด้านคุณภาพผลผลิตและการตลาด (5) ปัญหาการจัดการศึกษาบนพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างและความรู้สึกแปลกแยกระหว่างพุทธและมุสลิม (6) การแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิตของผู้สูงวัยและผู้ด้อยโอกาส (7) ปัญหาความมั่นคง เช่น ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ปัญหาอาชญากรรม และปัญหายาเสพติด เป็นต้น (สำนักงานจังหวัดนราธิวาส, 2561) ซึ่งประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนดังกล่าว ล้วนเป็นกิจการในอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมหรือการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งสิ้น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะหน่วยงานทางปกครองที่อยู่ใกล้ชิดชุมชนจึงต้องดำเนินกิจกรรมหรือการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับความ

ต้องการภายใต้บริบทดังกล่าว ซึ่งความสามารถที่ทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้นั้น ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ และมีภาวะผู้นำ สามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ได้ทุกภาคส่วน จึงจะทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของชุมชนในพื้นที่ และสามารถนำมาวางแผนการพัฒนาและแผนดำเนินการได้อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส เพื่อนำข้อมูลจากการวิจัยนี้ ใช้เป็นแนวทางปรับปรุง พัฒนาภาวะผู้นำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริการสาธารณะ อันจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในพื้นที่ให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน และประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของพื้นที่ในอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกัน
3. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกัน
4. กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกัน
5. กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกัน
6. กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกัน
7. กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกัน
8. กลุ่มตัวอย่างที่มีศาสนาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกัน
9. กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกัน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบระดับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสุคีริน จังหวัดนครราชสีมา
2. ทำให้ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสุคีริน จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร ประชาชนในพื้นที่อำเภอสุคีริน จังหวัดนครราชสีมา รวมจำนวนประชาชนทั้งสิ้น 25,980 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ด้วยการคำนวณจากสูตรของ Yamane
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอสุคีริน จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลสุคีริน องค์กรบริหารส่วนตำบลมาโมง องค์กรบริหารส่วนตำบลเกียร์ องค์กรบริหารส่วนตำบลภูเขาทอง องค์กรบริหารส่วนตำบลร่มไทร และเทศบาลตำบล จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลสุคีริน
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอสุคีริน จังหวัดนครราชสีมา ครอบคลุมตัวแปร ดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ศาสนา ภูมิลำเนา
 - 3.2 ตัวแปรตาม คือ ภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะ ประกอบด้วย ด้านการนำองค์กร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการลงทุน ทรัพยากร และศิลปวัฒนธรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะ ได้แก่ ตัวแปร เพศ และประสบการณ์การทำงาน จากงานของศตพล หมั่นวิชาดี (2551) ตัวแปร อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ จากงานของชุมชน วรรณทวี (2559) ตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน จากงานของสุขุมาลัย ประยูกนิวัตน์ (2550) ตัวแปร อายุ อาชีพ การศึกษา จากงานวิจัยของพนัญญ์ วงษ์แก้ว (2553) ตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส จากงานของนริศรา เนตรเถื่อน (2557) และตัวแปรอายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งทางสังคม ระดับการศึกษา จังหวัด และศาสนา จากงานของคลมนรรัตน์ บากาและคณะ (2547) ตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งการปฏิบัติงานและรายได้ต่อเดือน จากงานของชูตินันท์ แดงสกล (2556) ตัวแปรอายุ อาชีพ การศึกษาและชุมชน จากงานของพนัญญ์ วงษ์แก้ว (2533)

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) รูปแบบวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่ อำเภอสุคิริน จำนวน 394 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ออกไปทำการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้รวบรวมข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบสมมติฐานใช้ t-test สำหรับตัวแปรที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Anova) สำหรับตัวแปรที่จำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Sheffe') ในการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และนำเสนอในรูปแบบของการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัย บทสรุป

ผลวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และด้านการนำองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการนำองค์กรมีเฉลี่ยที่สูงกว่าด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อด้านการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านคุณภาพชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น รองลงมาคือ ด้านการลงทุนทรัพยากรและศิลปวัฒนธรรม และด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอสุคิริน จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ศาสนา ที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ สถานภาพสมรส รายได้ และภูมิลำเนา ที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำในการบริการสาธารณะไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1) ข้อเสนอแนะภาวะผู้นำด้านการนำองค์กร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการทบทวนผลการดำเนินงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์หลักขององค์กร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์กรขาดการทบทวนผลการดำเนินงานหรือขาดการสร้างการมีส่วนร่วม และการสร้างการรับรู้ในการทบทวนผลการดำเนินงานให้แก่ประชาชน ดังนั้น ผู้บริหารควรสร้างการมีส่วนร่วม รวมถึงการตัดสินใจ ในการทบทวนผลการดำเนินงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง เช่น ประชุมทบทวนแผนงาน การประชุม เป็นต้น และควรเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินการดังกล่าว ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ โดยสะดวก เช่น ประกาศ สื่อออนไลน์ แพลตฟอร์ม ต่างๆ เป็นต้น

1.2) ข้อเสนอแนะภาวะผู้นำด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการวางแผนเตรียมการแก้ไข ป้องกันผลกระทบทางลบที่อาจจะเกิดจากการดำเนินการ ดังนั้น ผู้บริหารควรมีความรอบรอบในการวางแผน มีการวิเคราะห์ความเสี่ยง และมีการถอดบทเรียน เพื่อใช้เป็นองค์ความรู้ในการวางแผนเพื่อแก้ไขหรือรับมือกับผลกระทบ อาจจะเกิดจากการดำเนินการ

1.3) ข้อเสนอแนะการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านพัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร ดังนั้น ผู้บริหาร ควรเน้นการพัฒนาและปรับปรุงระบบจราจรให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เช่น มีการตีเส้น แสดงเครื่องหมายจราจรให้สามารถมองเห็นอย่างชัดเจน รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับการจราจรต่างๆ ให้กับประชาชนเพื่อลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน และสร้างวินัยการจราจรที่ดี

1.4 ข้อเสนอแนะในการบริการสาธารณะ ด้านคุณภาพชีวิต ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนจะยังคงดำเนินต่อไป ดังนั้น ผู้บริหารต้องเสริมสร้างความเข้มแข็ง และดำเนินการอย่างแข็งขันและต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มศักยภาพของประชาชนในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน ที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง

1.5 ข้อเสนอแนะการบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบบประชาธิปไตย ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ความรู้เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งสิทธิและหน้าที่ของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามช่องทางและกระบวนการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดไว้ ซึ่งหากประชาชนมีความเข้าใจในกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองพร้อมทั้งตื่นตัวเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นก็จะส่งผลต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยทั้งในท้องถิ่นและประเทศชาติ ให้ก้าวหน้าและยั่งยืน สืบไป

1.6 ข้อเสนอแนะการบริการสาธารณะ ด้านการลงทุนทรัพยากรและศิลปวัฒนธรรม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่นและเมืองชายแดน เนื่องจากพื้นที่อำเภอสุคิรินเป็นพื้นที่ชายแดนไทย – มาเลเซีย มีทรัพยากรป่าไม้อุดมสมบูรณ์ และมีวัฒนธรรมอันหลากหลาย ซึ่งเป็นทุนทางสังคมที่ได้เปรียบในการพัฒนาต่อยอดให้เกิดความเจริญในหลาย ๆ มิติ เช่น การค้าชายแดน การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนั้น ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ ที่จะสามารถบูรณาการทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น และการผลักดันให้เกิดการค้าชายแดนระหว่าง ไทย – มาเลเซีย เพื่อประโยชน์ของประชาชน ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ควรศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการบริการสาธารณะของผู้นำองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

เอกสารอ้างอิง

กรมปศุสัตว์.(2562). ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และปศุสัตว์ปี 2562 อำเภอสุคิริน. นราธิวาส: กรมปศุสัตว์.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น 2 กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น. (2562) ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2550). สรุปสาระสำคัญของมาตรฐานการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ชุดินันท์ แดงสกล. (2556). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอยะไต่ะ จังหวัดชุมพร. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

หุมน วรรณทวี. (2559). การศึกษาความต้องการของประชาชนต่อการจัดบริการสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลไกรกลาง อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารจัดการภาครัฐ, มหาวิทยาลัย ราชภัฏพิบูลสงคราม.

ดลมนนรรจน์ บากาและคณะ.(2547).บทบาทของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง.รายงานการวิจัย,วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ที่ว่าการอำเภอสุคิริน สำนักทะเบียน. (2559). สถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน ตรวจสอบข้อมูลแยกรายเดือนระดับสำนักทะเบียน. นราธิวาส: ที่ว่าการอำเภอสุคิริน.

เทศบาลตำบลสุคิริน. (2562). แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561-2565. นราธิวาส: เทศบาลตำบลสุคิริน.

ธงชัย สันติวงษ์. (2549). องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ธิดิมา ไชยมงคล. (2549). เอกสารประกอบการสอนภาวะผู้นำทางการพยาบาลและการจัดการ. ค้นเมื่อ 11

พฤศจิกายน 2560, จาก

[http://www.teacher.ssru.ac.th/sermsri_ve/pluginfile.php/97/block_html/content/เอกสาร](http://www.teacher.ssru.ac.th/sermsri_ve/pluginfile.php/97/block_html/content/เอกสารประกอบการสอนทฤษฎีภาวะผู้นำ%20และทฤษฎีการบริหาร%20.pdf)

[ประกอบการสอนทฤษฎีภาวะผู้นำ%20และทฤษฎีการบริหาร%20.pdf](http://www.teacher.ssru.ac.th/sermsri_ve/pluginfile.php/97/block_html/content/เอกสารประกอบการสอนทฤษฎีภาวะผู้นำ%20และทฤษฎีการบริหาร%20.pdf)

นริศรา เนตรเดือน. (2557). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองลพบุรี อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นันท์วัฒน์ บรมานันท์. (2543). หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ. กรุงเทพฯ:วิญญูชน.

พจนีย์ วงษ์แก้ว. (2553). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลนาเชือก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พรจันทร์ มิตรมุสิก. (2549). การให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการเมืองและการปกครอง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระราชกฤษฎีกา ตั้งอำเภอคลองลาน อำเภอสุคีริน อำเภอตะโหมด อำเภอห้วยทับทัน และอำเภอปากคาด พ.ศ. 2529. (2529, 20 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 103 ตอนที่ 45. หน้า 4.
- พัชรารวรรณ ครุฑศรัทธา. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ, สาขาวิชาวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิชญ์ณัฐา พรรณศิลป์ และคณะ. (2558). บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 3(2), 146-161
- พิสิฐชัย กาญจนามัย. (2555). ทฤษฎีภาวะผู้นำ, ค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560, จาก <https://sites.google.com/site/mbakrabi/thvsdi-phawa-phuna>
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2544). ภาวะผู้นำและการจูงใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เอสเคเนคเนส.
- ยุวณัฐ จำปามูล. (2553). ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2544). ภาวะผู้นำ. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- วนิดา พิพัฒน์วัฒนะกุล. (2551). การศึกษาคุณลักษณะผู้นำและประสิทธิผลภาวะผู้นำ ของผู้บริหารสถานศึกษาตามทรรศนะของครู จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- วิรุฬห์จิต ไบลี. (2548). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1-2. เลย: วิทยานิพนธ์.ค.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วุฒิกุมิ สุรเสน. (2550). รูปแบบภาวะผู้นำของนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศตพล หมั่นวิชาดี. (2551). การใช้ภาวะผู้นำในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมยศ นาวิการ. (2543). การบริหารและพฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพมหานคร
- สันต์ชัย รัตนะขวัญ. (2559). การบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2560, จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น>

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2542). พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา. (2561). ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรปี 2561. นครราชสีมา: สำนักงาน
เกษตรจังหวัดนครราชสีมา

สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด. (2561). แผนพัฒนาจังหวัด
นครราชสีมา 5 ปี พ.ศ. 2561 -2565 ฉบับทบทวน. นครราชสีมา: สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา

สิริพร มณีภักดิ์. (2538). การจัดทำบริการสาธารณะท้องถิ่นในประเทศไทย ศึกษาจากปัญหาที่เกิดขึ้นใน
กรณีเทศบาลกรุงเทพมหานคร, วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุชุมาลย์ ประยูรดิวัฒน์. (2550). ภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ในทัศนะของพนักงานฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ นครหลวง
บริษัท ทีไอที จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2545). ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บุคคิ่งค์.

สุภาวดี ติมีนทะ. (2548). ภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของกรมการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพ
ธาราม จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

อิสริยา ภูมิภักดิ์. (2555). ทศนคติของประชาชนต่อภาวะผู้นำของนายกเทศมนตรีตำบลหนองลาด อำเภอเมือง
จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร.

อุทัย อาษาศึก. (2551). การให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณีอำเภอนามน
จังหวัดกาฬสินธุ์, รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครอง
ท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.